

χριστιανούς και καθίσταται πολύτιμος και ιερά εις τούς ποτέ βαρβάρους.

ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ ἀνασκαφὴ τῶν Μυκηναίων πέντε τάφων ἡ ὑπὸ τοῦ Δρος Σχλίσμαν ἐπιτελεσθεῖσα καὶ ἡ εἰς φῶς προέλευσις τοσούτων πολυτίμων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀντικειμένων ἤγειραν νέον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἤδη γνωστοῦ γενομένου διὰ ποικίλων εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσιῶν. Παρατιθέμενοι σήμερον τὰς εἰκόνας τριῶν ἐκ τῶν πολυτίμων εἰδῶν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων ἐν Μυκῆναις, προστίθεμεν καὶ περιγραφὴν συντομον αὐτῶν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς χρυσοῦν διάδημα εὐρέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς σκελετοῦ· ἔχει μῆκος 625 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀπλῶς καλύπτεται διὰ κοσμημάτων παρεμφερῶν πρὸς ἀσπίδας ἐν μικρογραφίᾳ. Τὰ κοσμήματα προέχουσιν ἐν ἀναγλύφῳ, τοῦτο δὲ παρέχει εἰς τὸ ὅλον ὄψιν ἐξαιρετικὸν πλούτου. Τὸ ἀποτελεσμα αὐξάνει ἐτι μᾶλλον διὰ τῶν τριάκοντα ἐξ μεγάλων φύλλων, ὁμοίων φερόντων κοσμημάτων.

Ὁ σκελετὸς φέρον ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν παρατεθειμένην ὀλόχρυσον προσωπίδα εὐρέθη ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ· δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἔχνος τριχῶν ἢ γενείου, ἀλλὰ τὸ στόμα ἔφερε 32 ὀφθαλμοὺς ὀδόντας. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης τῶν ὀδόντων τούτων, οἱ ἱατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον δὲν θὰ εἶχε ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν ἡλικίαν ὅταν ἀπέθανεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῶμα, τὸ σῶμα αὐτοῦ ὁμοιάζετο πολὺ πρὸς αἰγυπτιακὴν μορφάν· τὸ μέτωπον ἐκοσμεῖτο διὰ φύλλου χρυσοῦ στρογγύλου, ἐν φύλλον μεγάλῃτερον ἦτον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ, ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἐσθίου, ὑποκάτω δὲ μέγα χρυσοῦν ἐμπλαστρον ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μικοῦ.

Ὁ Βοζιδάρ Πέτροβιτς, εἶναι συγγενὴς τοῦ πρίγγηπος Νικολάου καὶ πρόεδρος τῆς μαυροβουνιατικῆς γεροῦσιᾶς, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1844, ἀνατραφεὶς ἐν Παρισίοις. Διορισθεὶς πρόεδρος τῆς γεροῦσιᾶς ἐν ἔτει 1868, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ Γαλλίας, ἐξέπληρωσε πολλὰς διπλωματικὰς ἀποστολὰς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς, πρὸ τῶν τελευταίων γεγονότων, ἰδίᾳ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, εἶναι δὲ ἐξ ἀδελφῶν τοῦ ἀρτίως κομισαντος τὸ πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα παράσημον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

Ὅτε ἐκρήχθη ὁ πόλεμος, ἐκλήθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μαυροβουνιατικοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας ἐνεργούντος. Τότε ἤρατο τὴν νίκην τῆς Φουτίνας καὶ ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον τοῦ Μεδοῦρ, ἀφ' οὗ κατετρόπωσε τὸν Δερβίς πασσάν ἐν Πρικλάτς. Ὁ κ. Πέτροβιτς καὶ τοὶ ἡλικίας τριάκοντα τεσσαρῶν ἐτῶν εἶναι ἐν τῶν νοσημονεστέρων προσώπων τοῦ τόπου του.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.]

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Η ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ Δίκαιος καὶ τὰ μῆλα.

Ὅλιγοι παῖδες ἐκ τῶν μελλόντων ν' ἀναγνώσωσι τὸ διήγημα τοῦτο πιθανῶς θὰ δυνήθωσι νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν τινα τῆς ἐλεεινότητος τῆς κατοικίας ἐν ᾗ ἔξει ὁ μικρὸς Δίκαιος Νάσων, ὁ υἱὸς τοῦ βαρκοσυλλέκτου. Ὑπάρχουσιν οἰκίαι καὶ δωμάτια ἐν τισὶ τῶν ἀποκέντρων ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ἐν οἷς ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες συναγελάζονται σχεδὸν ὡς κτήνη, καταγῶγια ἀνοσιουργίας καὶ ἀθλιότητος, ἐν οἷς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἀκούεται πλὴν ἐν τῇ ἐκφωνήσῃ φοβερῶν ὅρκων καὶ βλασφημιῶν. Τοιαύτη ἦτον ἡ Αὐλὴ τοῦ Ρόαν, τόπος ὅστις ἀδιακόπως παρεῖχε πράγματα τῇ ἀστυνομίᾳ, καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς ἐνοχλήσεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Αἱ οἰκίαι ἐνοικιάζοντο κατὰ δωμάτια ἐξ ὧν τὰ ὑψηλότερα κείμενα ἦσαν καὶ τὰ ὑγιέστερα, ὡς ἔχοντα ὀλίγον πλεῖστον φῶς καὶ ἀέρα τῶν ἄλλων· ἀλλὰ τὰ ὑπόγεια ἐστεροῦντο σχεδὸν ἀμφοτέρων τῶν κοινῶν τούτων τοῦ βίου ἀπολαύσεων, κατακείμενα λίαν βαθύτερον τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐλῆς, τὰ δὲ παράθυρα συνίσταντο ἐκ τεσσάρων μικρῶν ῥυπαρῶν ὀφθαλμῶν, αἱ ὁποῖαι ἂν ἦσαν τεθραυσμέναι ἐποικίλλοντο διὰ ῥυπαρῶν βράκων ἢ χάρτου.

Ἐντὸς ἐνὸς τῶν ὑπογείων τούτων δωματίων ὁ Δίκαιος Νάσων ἐγεννήθη, καὶ ἔξει μέχρι τοῦ διωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πῶς ἔζησε, πῶς ἐτρέφη, καὶ πῶς ἐνεδύθη, δύσκολον θὰ ᾔτο νὰ φαντασθῇ τις. Ἡ μήτηρ του ἦν ἐπιδεξία γυνὴ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς νεότητος αὐτῆς, κερδαίνουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς ὑπηρετίς ἐν τῇ οἰκογενεῇ μικροεμπόρου τινος. Ἀλλ' ἐνυμφεῖσθαι ἄνθρωπον ὅστις δὲν ἦτο ἐγκρατής, καὶ ὅστις ἐπομένως ἀπώλεσε πᾶσαν σταθερὰν ἐργασίαν καὶ κατέπιπτεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐωσοῦ κατήντησε βαρκοσυλλέκτης, περιφερόμενος νὰ συλλέγῃ ἐνδύματα, ὅσῃ, καὶ ὅσα ἄλλα ἡδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἦτον ἀπρόσδοκος, ἀλλ' ὁ Νάσων εἶδεν πάντα πολλὰ εἰς τὸν πότον, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιπεσοῦσα εἰς τὰς αὐτὰς κακὰς ἐξεις, ἐφύλαττε τοσοῦτον ὀλίγον ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἡδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας, ὥστε σπανίως ἐφαγον ἥρεμον ἄρτον, ἀλλ' ἐφιλονέκουν οἰκτρῶς, καταντώντες ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐτι μᾶλλον ἀκρατεῖς.

Τοιαύτη ἡ οἰκία ἐν ᾗ ὁ μικρὸς Δίκαιος ἀνετρέφη, εὐτυχῶς ἦτο τὸ μόνον τέκνον· ἀλλ' ὁ πατὴρ του ὀλίγον εἰς αὐτὸν προσεῖχε. Ἡ μήτηρ του ἡγάπα μὲν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐδεμίαν ἐκ τούτου προήρχετο ὠφέλεια ἐνεκα τῆς τῶν φρενῶν ἀστασίας αὐτῆς. Ὁ παῖς σπανίως